

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/56/2015
Identifikačné číslo spisu: 9013010141
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:9013010141.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: DUO CENTER Slovakia s.r.o., IČO: 35 832 126, Pribinova 23, Bratislava, zastúpený: JUDr. Milan Ficek, advokát, Žilinská 14, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 85/2013 zo dňa 12. júla 2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/261/2013-139 zo dňa 11. decembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/261/2013-139 zo dňa 11. decembra 2014 m e n í tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného číslo: 19643/2013/D220-SLP/4207, označené ako rozhodnutie Ministra č. 85/2013 zo dňa 12. júla 2013 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím žalovaného č.j. 12174/2013/C212-SCDPK/23959 zo dňa 12.04.2013 vo výroku, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta 30 000 € m e n í tak, že žalobcovi podľa § 22a písm. ch) zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení účinnom ku dňu 12.04.2013 ukladá pokutu vo výške 10 000 €, vo zvyšnej časti rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/261/2013-139 zo dňa 11. decembra 2014 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.

Pokuta je splatná do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Úhradu ju potrebné vykonať priloženým poštovým peňažným poukazom žalovaného alebo prevodným príkazom na účet žalovaného v štátnej pokladnici (č.ú.7000117702/8180, VS221004/C212).

Žalobcovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho

poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 85/2013 zo dňa 12.07.2013 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Predmetným druhostupňovým rozhodnutím žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR č. 12174/2013/C212 - SCDPK/23959 zo dňa 12.04.2013 o uložení pokuty žalobcovi vo výške 30.000,- €. Pokuta bola žalobcovi uložená z dôvodu porušenia § 10 ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 135/1961 Zb.“), ktorého sa mal dopustiť tým, že nezákonne umiestnil v ochrannom pásme diaľnice D1 v úseku Bratislava - Trnava, 25 kusov reklamných, informačných a propagačných zariadení.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že v predmetnej veci na prvom stupni konala Mgr. Z. E. a vzhľadom na túto skutočnosť s poukazom na ustanovenie § 13 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) mala byť z prejednávania ako členka osobitnej poradnej komisie ministra vylúčená. O vylúčení člena komisie rozhoduje predseda komisie. Postup pri rozhodovaní komisie a podpis oprávnenej osoby by mal upraviť rokovací poriadok komisie, pričom proti rozhodnutiu o vylúčení člena komisie alebo jej predsedu nie je prípustné odvolanie. Súd prvého stupňa z obsahu administratívneho spisu zistil, že tento neobsahuje žiadne rozhodnutie predsedu komisie o vylúčení Mgr. Z. E., ako členky poradnej komisie v predmetnej veci. Žalovaný poukazoval na prezenčnú listinu, ktorou žalovaný poukazoval na neprítomnosť Mgr. E. na zasadnutí komisie dňa 27.06.2013, túto však súd prvého stupňa vyhodnotil tak, že to nie je dôkaz preukazujúci rozhodnutie predsedu komisie o vylúčení menovanej ako členky poradnej komisie. Súd prvého stupňa druhostupňové rozhodnutie správneho orgánu zrušil s tým, že v ďalšom konaní bude úlohou žalovaného odstrániť tento nedostatok a v rámci konania sa vysporiadať so zabezpečením zloženia osobitnej poradnej komisie ministra, ktoré bude v súlade s § 13 v spojení s § 9 ods. 2 Správneho poriadku.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol.

Uviedol, že správnym orgánom, ktorý rozhodoval o podanom rozklade voči rozhodnutiu o pokute bol v tomto prípade minister, ako vedúci ústredného orgánu štátnej správy a nie rozkladová komisia. Rozkladová komisia má iba charakter odborného poradného orgánu, pritom návrhy jej rozhodnutí majú iba odporúčací charakter. Tomu zodpovedá aj skutočnosť, že komisia nemá v rámci správneho konania oprávnenie vykonávať procesné úkony, ktoré inak prislúchajú správne orgánu (vykonávanie dôkazov a iné). Minister ako príslušný správny orgán, ktorý vo veci rozhoduje, nie je návrhom rozkladovej komisie viazaný. Ustanovenie § 13 ods. 2 Správneho poriadku sa vzťahuje iba na vylúčenie člena komisie ako kolektívneho správneho orgánu, nie na člena komisie, ktorá plní iba poradnú funkciu pre príslušný správny orgán. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/31/2011 zo dňa 18.04.2012, v ktorom už najvyšší súd posudzoval obdobný prípad. Žalovaný uviedol, že v záujme zachovania objektívnosti a nestrannosti Mgr. E. nebola prizvaná na rokovanie o predmetnej veci. Predseda rozkladovej komisie síce nerozhodol o vylúčení Mgr. E. rozhodnutím, ktoré by malo náležitosť podľa § 47 Správneho poriadku, avšak Mgr. E. sa nezúčastnila rokovania rozkladovej komisie, na prezenčnej listine sa nachádza poznámka o vylúčení z rokovania a chýba jej podpis. Účel ustanovení § 9 až 13 Správneho poriadku o nestrannosti v rozhodovacom procese bol v plnom rozsahu dodržaný. Rozkladová komisia rokovala a návrh rozhodnutia o rozklade vypracovala v zložení, ktoré bolo nestranné. Žalovaný poukázal ešte na skutočnosť, že v prvostupňovom konaní o pokute a rozhodnutie o pokute vydala Ing. K. F.. Spisový materiál bol pridelený Mgr. E. až 25.04.2013 po vydaní rozhodnutia o pokute zo dňa 12.04.2013, ktorým bolo prvostupňové konanie ukončené. Vyjadrenie, ktoré k rozkladu vypracovala Mgr. E. nie je konaním rozkladovej komisie, ale konaním Sekcie cestnej dopravy a pozemných komunikácií. Vyjadrenie vecnej sekcie k rozkladu nie je prvostupňovým konaním, ale už konaním v druhom stupni, kde aj prvostupňový správny orgán má právo vyjadriť sa k rozkladu.

III.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Zároveň si uplatnil na náhradu trovy konania vo výške 148,22 €. Uviedol, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/31/2011 zo dňa 18.04.2012 je odlišné od prejednávaneho prípadu. V danom prípade Najvyšší súd SR vychádzal z konania na odvolacom správnom orgáne vo vzťahu medzi členmi rozkladovej komisie - jeho predsedu (ktorá nemá v konaní rozhodovací charakter) a vedúcim služobného úradu (ktorý v odvolacom konaní rozhoduje). Vznesená námietka súvisela so zmenou v osobe vedúceho úradu, teda nie vo vzťahu medzi rozhodovacím konaním prvostupňového a odvolacieho správneho orgánu, tak ako je to v prejednanom prípade. Žalobca uviedol, že vadou konania, ktorá má za následok nezákonnosť rozhodnutia je aj prípad, keď správny orgán nerozhodol o zaujatosti v súlade so zákonom.

Žalobca uviedol, že aktívny podiel účasti Mgr. E. v rozkladovej komisii preukazuje aj tá skutočnosť, ktorou sa zaoberala rozkladová komisia a ktorá je uvedená v odôvodnení rozhodnutia ministra č. 85/2013, kde je zaťažené odvolacie konanie a odôvodnenie sankčného rozhodnutia z dôvodu pripísania ďalších štyroch skutkov žalobcu, ktoré neboli predmetom prvostupňového správneho konania a nikdy neboli predmetom ani iného správneho konania, dokazovania a vydania rozhodnutia, ktoré by tieto štyri nové skutky v minulosti potvrdzovali.

Podľa názoru žalobcu, preukazovanie žalovaným tvrdenej skutočnosti, že Mgr. E. bola z rokovania rozkladovej komisie vylúčená formou prezenčnej listiny nie je dôkaz, keďže prezenčná listina mohla byť v priebehu začínajúceho súdneho konania dodatočne upravená alebo prepísaná. Iný relevantný dôkaz, preukazujúci skutočnosť o vylúčení zaujatého zamestnanca, ktorý sa aktívne podieľal na práci v rámci prvostupňového správneho konania, z konania pred odvolacím orgánom v rozkladovej komisii, neexistuje. Rovnako tak neexistuje žiadne rozhodnutie ani v zázname z rokovania rozkladovej komisie dňa 27.06.2013. Nedostatok takéhoto rozhodnutia o vylúčení člena rozkladovej komisie má zásadný vplyv na zákonnosť rozhodnutia o rozklade.

Záverom žalobca namietal aj tvrdenie žalovaného, že rozkladová komisia nemá v rámci správneho konania oprávnenie vykonávať procesné úkony, ktoré inak prislúchajú správne orgánu, ako je vykonávanie dôkazov a iné. Poukázal na ustanovenia § 59 ods. 1 a § 61 ods. 3 Správneho poriadku. Orgán rozhodujúci o rozklade sa preto nemal obmedziť len na dôvody rozkladu, ale zaoberať sa vecou so všetkých hľadísk, vrátane naplnenia skutkových znakov a právnej kvalifikácie prejednávaneho správneho deliktu. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžf/85/2012. Z odvolania žalovaného vyplývala podľa názoru žalobcu skutočnosť preukazujúca porušenie zákona závažným spôsobom, a to že v správnom konaní so žalobcom došlo k vadám konania, ktoré viedli k porušeniu jeho práv na spravodlivé, dvojinstančné správne konanie. Z podaného odvolania žalovaného podľa názoru žalobcu vyplýva, že zriadená rozkladová komisia postupovala iba formálne a neplnila funkciu dvojinstančnosti v správnom konaní, teda opraviť prípadné skutkové alebo právne vady rozhodnutia vydaného v prvom stupni, ktoré boli žalobcom v rozklade namietané a v prípade potreby doplniť dokazovanie.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a postupom podľa § 220 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a vychádzajúc zo skutkových zistení správneho orgánu napadnutý rozsudok vo výroku o uloženej pokute zmenil podľa § 250j ods. 5 O.s.p. Rozsudok súdu v dotknutom výroku o pokute nahrádza rozhodnutie správneho orgánu. Vo výroku o

porušenej povinnosti rozhodnutie správneho orgánu zostáva nedotknuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“).

Podľa § 250i ods. 2 O.s.p. ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) <. alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR prvostupňovým rozhodnutím č. 12174/2013/C212-SCDPK/23959 zo dňa 12.04.2013 podľa § 22a písm. ch/ zákona č. 135/1961 Zb. uložilo žalobcovi pokutu vo výške 30.000,- € z dôvodu poručenia § 10 ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb., ktorého sa mal žalobca dopustiť tým, že nezákonne umiestnil v ochrannom pásme diaľnice D1 v úseku Bratislava - Trnava, 25ks reklamných, informačných a propagačných zariadení:

v km 11,750 vo vzdialenosti 13,00 m od osi príľahlého jazdného pásu diaľnice D1, vpravo v smere staničenia, číslo plochy 1021, 1022 uvedené na zariadení
v km 11,800 vo vzdialenosti 13,00 m od osi príľahlého jazdného pásu diaľnice D1, vpravo v smere staničenia, číslo plochy 1023, 1024 uvedené na zariadení
v km 12,250 vo vzdialenosti 13,00 m od osi príľahlého jazdného pásu diaľnice D1, vľavo v smere staničenia, číslo plochy 1019, 1020 uvedené na zariadení
v km 12,300 vo vzdialenosti 13,00 m od osi príľahlého jazdného pásu diaľnice D1, vľavo v smere staničenia, číslo plochy 1017, 1018 uvedené na zariadení
v km 12,360 vo vzdialenosti 13,00 m od osi príľahlého jazdného pásu diaľnice D1, vľavo v smere staničenia, číslo plochy 1015, 1016 uvedené na zariadení
v km 12,400 vo vzdialenosti 15,00 m od osi príľahlého jazdného pásu diaľnice D1, vľavo v smere staničenia, číslo plochy 1013, 1014 uvedené na zariadení
v km 12,450 vo vzdialenosti 16,00 m od osi príľahlého jazdného pásu diaľnice D1, vľavo v smere staničenia, číslo plochy 1011, 1012 uvedené na zariadení
v km 12,500 vo vzdialenosti 17,00 m od osi príľahlého jazdného pásu diaľnice D1, vľavo v smere staničenia, číslo plochy 1009, 1010 uvedené na zariadení
v km 12,550 vo vzdialenosti 18,50 m od osi príľahlého jazdného pásu diaľnice D1, vľavo v smere staničenia, číslo plochy 1007, 1008 uvedené na zariadení
v km 12,650 vo vzdialenosti 13,00 m od osi príľahlého jazdného pásu diaľnice D1, vľavo v smere staničenia, číslo plochy 1005, 1006 uvedené na zariadení
v km 12,700 vo vzdialenosti 13,00 m od osi príľahlého jazdného pásu diaľnice D1, vľavo v smere staničenia, číslo plochy 1003, 1004 uvedené na zariadení

v km 12,750 vo vzdialenosti 13,00 m od osi príľahlého jazdného pásu diaľnice D1, vľavo v smere staničenia, číslo plochy 1001, 1002 uvedené na zariadení
v km 11,900 vo vzdialenosti 13,00 m od osi príľahlého jazdného pásu diaľnice D1, vpravo v smere staničenia, číslo plochy 1025, 1026 uvedené na zariadení
v km 11,950 vo vzdialenosti 13,00 m od osi príľahlého jazdného pásu diaľnice D1, vpravo v smere staničenia, číslo plochy 1027, 1028 uvedené na zariadení
v km 12,100 vo vzdialenosti 13,00 m od osi príľahlého jazdného pásu diaľnice D1, vpravo v smere staničenia, číslo plochy 1029, 1030 uvedené na zariadení

v km 12,150 vo vzdialenosti 13,00 m od osi príslušného jazdného pásu diaľnice DI, vpravo v smere staničenia, číslo plochy 1031, 1032 uvedené na zariadení
v km 12,200 vo vzdialenosti 13,00 m od osi príslušného jazdného pásu diaľnice DI, vpravo v smere staničenia, číslo plochy 1033, 1034 uvedené na zariadení
v km 12,250 vo vzdialenosti 13,00 m od osi príslušného jazdného pásu diaľnice DI, vpravo v smere staničenia, číslo plochy 1035, 1036 uvedené na zariadení
v km 12,300 vo vzdialenosti 13,00 m od osi príslušného jazdného pásu diaľnice DI, vpravo v smere staničenia, číslo plochy 1037, 1038 uvedené na zariadení
v km 12,350 vo vzdialenosti 13,00 m od osi príslušného jazdného pásu diaľnice DI, vpravo v smere staničenia, číslo plochy 1039, 1040 uvedené na zariadení
v km 12,400 vo vzdialenosti 13,00 m od osi príslušného jazdného pásu diaľnice DI, vpravo v smere staničenia, číslo plochy 1041, 1042 uvedené na zariadení
v km 12,600 vo vzdialenosti 20,00 m od osi príslušného jazdného pásu diaľnice DI, vľavo v smere staničenia, číslo plochy 1043, 1044 uvedené na zariadení
v km 12,850 vo vzdialenosti 20,00 m od osi príslušného jazdného pásu diaľnice DI, vľavo v smere staničenia, číslo plochy 1045, 1046 uvedené na zariadení
v km 12,950 vo vzdialenosti 20,00 m od osi príslušného jazdného pásu diaľnice DI, vľavo v smere staničenia, číslo plochy 1047, 1048 uvedené na zariadení
v km 13,050 vo vzdialenosti 20,00 m od osi príslušného jazdného pásu diaľnice DI, vľavo v smere staničenia, číslo plochy 1049, 1050 uvedené na zariadení

Pokuta bola splatná do 15 dní odo dňa, keď rozhodnutie o jej uložení nadobudlo právoplatnosť. Úradu pokuty bolo potrebné vykonať priloženým poštovým poukazom alebo prevodným príkazom na účet ministerstva v štátnej pokladnici (č. ú. 7000117702/8180, VS:221004/C212).

V odôvodnení ministerstvo uviedlo, že na základe zistených nových skutočností a dodatočne vyžiadaného vyjadrenia vecne a miestne príslušného stavebného úradu MČ Bratislava - Ružinov, Mierová 21, Bratislava 212, list č. SU/CS 16103/2012/2/KOP zo dňa 18.10.2012, OKŠDD vypracoval dňa 02.11.2012 Dodatok č. 1 k Protokolu č. 05/2012 a k Protokolu č. 07/2012, v ktorom je uvedené, že zodpovedným subjektom za zistené nedostatky je spoločnosť DUO CENTER Slovakia s.r.o., so sídlom: Pribinova 23, 810 11 Bratislava, IČO: 35 832 126, korešpondenčná adresa: Belinského 16, 851 01 Bratislava. Vzhľadom na tieto nové skutočnosti, OKŠDD listom č. 20817/2012-OKŠDD/z.61466 zo dňa 06.11.2012 požiadal účastníka konania o vyjadrenie k závade zistenej pri výkone ŠOD, v stanovenej lehote do 3 pracovných dní od doručenia predmetnej žiadosti, a požiadal o predloženie povolenia na umiestnenie 25 ks zariadení vydaných príslušným stavebným úradom. Napriek preukázanému doručeniu žiadosti dňa 12.11.2012, bolo zo strany účastníka konania zaslané vyjadrenie zo dňa 16.11.2012 po stanovenej lehote, v ktorom účastník konania tvrdí, že nejde o diaľnicu ale o diaľničný obchvat, a teda nejde o žiadne ochranné pásmo diaľnice DI. OKŠDD listom č. 20817/2012-OKŠDD/z.64787 zo dňa 16.11.2012 oboznámil opätovne účastníka konania s výsledkom vykonaného ŠOD a zároveň ho v závere listu vyzval na nápravu v lehote do 10 pracovných dní od doručenia predmetnej výzvy, aby odstránil, resp. presunul predmetné zariadenia z ochranného pásma diaľnice DI. Výzva na nápravu bola účastníkovi konania doručená dňa 21.11.2012, ktorý na ňu reagoval listom zo dňa 22.11.2012. Listom č. 20817/2012-OKŠDD/z.70049 zo dňa 17.12.2012 OKŠDD opakovane vyzval účastníka konania na nápravu a v predmetnom liste uviedol svoje stanovisko k jednotlivým bodom uvedeným vo vyjadrení účastníka konania zo dňa 16.11.2012 a zo dňa 22.11.2012. Účastník konania listom zo dňa 16.01.2013 trvá na svojich doterajších vyjadreniach a stanoviskách s tým, že daný úsek diaľnice sa nachádza v intraviláne mesta Bratislava.

Ministerstvo orgán zvážilo jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach všetky zákonom stanovené kritéria, pričom stanovená výška pokuty 30 000 € je výsledkom správnej úvahy. Správny orgán uložil pokutu za 1 ks zariadenia vo výške 1 200 €, čo je v spodnej hranici sadzby stanovenej zákonom, maximálna výška je 33 190 €. Zohľadnil pritom aj tú skutočnosť, že napriek prvej vykonanej ŠOD v auguste roku 2012 a oboznámení účastníka konania o jeho protiprávnom konaní a výzve na odstránenie 12 ks zariadení z cestného ochranného pásma, účastník konania neuposlúchol výzvu, naopak opätovne porušil § 10 ods.

3 cestného zákona umiestnením ďalších 13 ks zariadení do cestného ochranného pásma, čo vyplýva z kontroly ŠOD vykonanej v septembri 2012. Tento protizákonný stav stále pretrváva, o čom bolo správne orgánu listom č. 13035/2013/D131-OKŠDD/20902 zo dňa 26.03.2013 predložené vyjadrenie OKŠDD spolu s protokolom č. 02/2013 z miesta kontroly vykonanej dňa 20.03.2013.

K závažnosti spáchania správneho deliktu uviedlo, že reklamné zariadenia sú umiestnené v ochrannom pásme komunikácie najvyššej kategórie medzinárodného významu s najvyššou povolenou rýchlosťou. Cestné ochranné pásmo tak, ako ho stanovuje § 11 ods. 1 cestného zákona má svoje opodstatnenie, z hľadiska ochrany komunikácie jej technických prvkov a parametrov pred akýmkoľvek negatívnymi vplyvmi, ktoré by mohli znemožniť ďalšiu nevyhnutnú činnosť správcu pozemnej komunikácie (napr. rozšírenie komunikácie, dobudovanie nových križovatiek,...). Na samotné povolenie výnimky z cestného ochranného pásma nie je právny nárok a cestný správny orgán povoľuje výnimku len v odôvodnených prípadoch, pričom ochranné pásma diaľnic, rýchlostných ciest a medzinárodných cestných ťahov požívajú takú ochranu, že cestný zákon neumožňuje cestnému správne orgánu udeliť výnimku z cestného ochranného pásma, keďže § 10 ods. 3 cestného zákona stanovuje výslovný zákaz umiestnenia reklamných, informačných a propagačných zariadení.

Napadnutým rozhodnutím žalovaného číslo: 19643/2013/D220-SLP/42076, označeným ako rozhodnutie ministra číslo 85/2013 zo dňa 12.07.2013 bolo potvrdené hore uvedené prvostupňové rozhodnutie o uložení pokuty.

Najvyšší súd zistil, že skutok, tak ako bol zistený správnym orgánom nebol sporným a jeho existencia bola preukázaná i fotodokumentáciou nachádzajúcou s v administratívnom spise. Spornou bola právna námietka žalobcu, že nedošlo k porušeniu povinnosti, keďže nešlo o diaľnicu, ale o diaľničný obchvat v intraviláne mesta.

Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení účinnom ku dňu 12.04.2013 na diaľniciach, cestách pre motorové vozidlá a medzinárodných cestných ťahoch a v ich ochranných pásmach okrem odpočívadiel je zakázané umiestňovať reklamné, informačné a propagačné zariadenia.

Podľa § 22a písm. ch/ cestného zákona cestný správny orgán a obec v rozsahu svojej pôsobnosti uložia pokutu do 33 190 eur právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie podľa osobitných predpisov, ak umiestni reklamné, informačné a propagačné zariadenia na diaľniciach, cestách pre motorové vozidlá a medzinárodných cestných ťahoch a v ich ochranných pásmach (okrem odpočívadiel) alebo umiestni na križovatke a v rozhládovom poli vodiča na križovatke transparenty, skládky materiálov alebo reklamné, informačné a propagačné zariadenia, ako aj iné zariadenia, ktoré neslúžia pre správu pozemných komunikácií ani pre riadenie cestnej premávky a prevádzku dopravy.

Podľa § 11 ods. 1 cestného zákona na ochranu diaľnic, ciest a miestnych komunikácií a premávky na nich „mimo súvisle zastavaného územia“ slúžia cestné ochranné pásma. Pre jednotlivé druhy a kategórie týchto komunikácií určí šírku ochranných pásem vykonávací predpis, a to pri diaľniciach a cestách vyšších tried v rozsahu 50 až 100 metrov od osi príľahlého jazdného pásu, pri cestách nižších tried a miestnych komunikáciách 15 až 25 metrov od osi vozovky, nad a pod pozemnou komunikáciou. Cestné ochranné pásmo pre novobudované alebo rekonštruované diaľnice, cesty a miestne komunikácie vzniká dňom nadobudnutia právoplatnosti územného rozhodnutia.

Podľa § 112 ods. 2 cestného zákona v cestných ochranných pásmach je zakázaná alebo obmedzená činnosť, ktorá by mohla ohroziť diaľnice, cesty alebo miestne komunikácie alebo premávku na nich; príslušný cestný správny orgán povoľuje v odôvodnených prípadoch výnimky z tohto zákazu alebo obmedzenia záväzným stanoviskom.

Cestný zákon v danom prípade neodkazuje na katastrálny zákon pri vymedzovaní pojmu „mimo súvisle zastavaného územia“ a tento pojem v cestnom zákaze nemožno stotožňovať s pojmom intravilán -

zastavané územie obce podľa § 23 ods. 1 vyhl. č. 461/2009 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon č. 162/1995 Z.z. (katastrálny zákon). Pojem "mimo súvisle zastavaného územia" má autonómny charakter a vyhodnocuje ho cestný správny orgán v nadväznosti na účel zákona a materiálny účel ochranného pásma v súvislosti s bezpečnosťou cestnej premávky. Z pripojenej fotodokumentácie je zrejmé, že reklamné informačné a propagačné zariadenia boli umiestnené mimo súvisle zastavaného územia a i z hľadiska bežného pozorovateľa je zrejmé, že vytvárali nebezpečnú situáciu pre vodičov. Je potrebné zdôrazniť, že právna regulácia nie je samoučelná, ale má vždy svoj materiálny charakter.

Podľa § 250j ods. 5 O.s.p. vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 <. môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom

Najvyšší súd sa nestotožnil so žalovaným pri voľbe metódy pri ukladaní pokuty, keď použil sčítaciu zásadu a na jej základe matematicky určil sankciu v súčte za každé zariadenie. Senát najvyššieho súdu dospel k záveru, že v danom prípade sankcia mala byť uložená v strednom rozpätí zákonnej sadzby ako úhrnná. Preto napadnuté rozhodnutie zmenil v časti výšky pokuty, vo zvyšku zostáva rozhodnutie nedotknuté.

Pokiaľ ide o procesné námietky, senát nezistil ich dôvodnosť. Z prezenčnej listiny zo zasadnutia Osobitnej poradnej komisie Ministra dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR zriadenej rozhodnutím ministra č. 207/2002 zo dňa 31.12.2002, konaného dňa 27.06.2013 v Bratislave vyplýva, že Mgr. Z. E. bola podľa § 9 ods. 2 Správneho poriadku vylúčená z rozhodovania tejto poradnej komisie a na prijímaní stanoviska osobitnej poradnej komisie Ministra dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR zriadenej rozhodnutím ministra č. 207/2002 zo dňa 31.12.2002, konané dňa 27.06.2013 v Bratislave, sa nezúčastnila. Na predmetnej prezenčnej listine sa nachádzajú podpisy členov tejto poradnej komisie.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1, 2 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech v konaní v celom rozsahu náhradu trov nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.